

INSTITUT CATÒLIC D'ESTUDIS RELIGIOSOS

Còrsega, 413 · Tel. 82215

BARCELONA

Paris, 2, Pl.st.Sulpice
12/iv/1939

En Carles P i i S u n y e r

Distingit amic,

em plau de fer-vos arribar aquest esquema, per tal que el conegueu, i no us pensessiu que trevallo d'amagat.

He fetes diverses visites, he parlat amb molts, o he escoltat a uns i altres, i després de tot m'he convençut, que calia donar-li aquesta redacció per tal d'enfocar-ho d'aquesta manera. Creieu-me, si a la FRL se li dona un caire de representació efectiva i real de tot el poble català en la persona de diversos membres de tots els estaments i significacions, és ben probable que aquesta organització no sols tindrà la confiança, que li cal, de tots els catalans d'engà i d'enllà de la mar, sinó també rebrà un millor acolliment de les autoritats franceses i d'altres països.

Ara caldria que Vostè mateix, o En Terradelles, o En Gassol, o En Nicolau, o..., convoquessiu a una reunió prèvia a alguns per tal de procedir a la constitució definitiva de la FRL, estructurada d'una semblant manera a la proposada. Altrament, creieu-me, la FRL es convertirà en coixí tou per a

unes quantes aprofitadors (és la teme-nça de molts, i objecte de murmuracions actuals).

Si jo mateix tenia prou representació, cap dificultat no tindria en convocar aon fos convenient, les persones que semblen aptes a iniciar tal estructuració: la que ara com ara se li dona i les persones i les formes que actuen, no poden ésser de plena confiança i acceptació de tots els catalans tan d'ací com de més enllà, funcionaris o no funcionaris de la Generalitat.

Recordeu que el moment és tràgic: i Catalunya, ara més que mai, ha d'ésser regida amb el seny català, de que ens ufanem. Catalunya per a tots els catalans

Es de tanta trascèdència la justa i assenyada organització de la FRL, que, si no prenia una trajectòria, si fa o no fa tal com l'esquematitzada, per satisfacció meua i descàrreg, com també d'altres, repartiré i enviaré a diferents bandes còpia de l'adjunt escrit, per tal que tots els catalans vegin, que hom cercava el bé de tothom i el bonnom de Catalunya.

Prou veig que aquesta lletra ha pres un to una mica fort: l'encomanen les presents circumstàncies, i la vostra bondat, per altra banda, la tornarà suau.

No res més, i bones Pàsques tant per a vos, com a la ~~la vostra~~ amable senyora i família.

Joan Vilar Costa

Paris, 2. oct. 1939
2. Place St. Sulpice (6)

Sr. Carles Pi i Sunyer.

Un plan de transmetre-us la circu-
lar que vine de fer. Hi ha molts per-
nes que resten fora de tots les categoris
ben o mal establertes.

Si tots els catalans i els amics
nostres, que poden (i qui no pot menysure's
al menys per 10 o 25 fr. mensuals?) fien
el que bonament podien; amb petits
quantitats recollirem una bona suma.
La primera subscripció fou de 100 fr. mens.

Us estimaria que hi considerem,
i us plan, les vobres relacions catalanes
i angleses. Crec que una de les primeres
atencions que cal tenir, és d'organizar
nres escoles de ninyons i nenes, i joves.
Moltes persones catòliques en dema-
nen també una petita doctrina Crio-
stiana amb les primeres oracions.

Un altre dia que tingui més temps,
us escriuré de les impressions que rebó
de terres americanes: i d'algunes sug-
gerències que m'han fetes.

Una abraçada del vostre afm. s. i. s.

Joan Vilas Cortés

Si necessitaven més exemplars de
la circular, que transmetre-us en més

25. Mentrestant ensenyo espanyol ací: si les meves ac-
tuacions creixien, em faria replir.

Es per això, que'm dol; dol també
a altres, que siguem lluny. Al meu
parer, a París convindria que hi restés
algú, però el centre, ^{dijsent} ni el nucli propulsor
hauria d'utar a Jouloux: ^{A més} la vida més
borrata i sense intercanis polítics. Amb
el diner que Company, Farradellas, Best
... despenen a París quantes famílies
en viurien, qu'ara són a la misèria.
Però que els catalans, significats, que'm
donen la raó, no es pomen a trencar,
units, el dogal amb que uns pocs inter-
rats escanyen Catalunya? i tenen a
la misèria els catalans? Ja ho veig,
em toca predicar coses moltes, de que
en tenen menys que enemics.

Però per deure sacerdotal i ciutadà
he de fer-ho.

Dispensen-me i manen. Us abraça
Joan Vilas Costa
pvc

Vençà e Ues Rosel

SÉMINAIRE
N.-D.
DE POLIGNAN

MONTRÉJEAU (Hie-Gue)

CIC P. Lieux 9672 Toulouse
Téléph. 60

21. xi. 1939

Sr. Carles
Pi i Suñer

Distingit amic:

Uns quants dies
després encara hi serà

Ignorant la vostra
adreça, vaig deixar al despatx
de la F.R.C. una lletra amb un
exemplar de la recent circular
que les presents circumstàncies
m'han induït a dirigir als cata-
lans. I tant motius en contra,
que no sé si aquesta idea pren-
drà. Si més no, el poble català,
el poble català sofrent, veurà que
quan els polítics l'han tingut

gairebé abandonat, un pobre ca-
pella que un dia no mirà d'anar
a la presó per pledejar públicament
el seu pa; ara en el present veiti
no ha parat de fer tots els seus
prombles per alleugerir les seves
molèsties, i per cridar tots els cata-
laus a la mútua unió i germanor,
per a mútua i fraternal ajuda
d'uns als altres.

La dificultat seria, gairebé ú-
nica, per arivar a aquesta rea-
lització és l'Est i els qui li vol-
ten el despata, perquè en viuen,

que amb la capa de la "Funda-
ció Ramon Rull" ^{orden per veure que} semblen fer al-
guna cosa per Catalunya, i enca-
ra això a través del SERE i del JARE
enemics irreconciliables de Catalu-
nya, que un dia voldran cobrar-
se. Catalunya pot i deu viure per
ella mateixa: és la glandularia
de Castella que necessita de l'ac-
tividat de Catalunya. Que els catal-
laus, tots, d'arreu del món fessin
pinça, i ho anvitarem: l'unió és
la salvació: la vida de Catalunya.
és l'única salvació. Sense unió
la vida de Catalunya serà una
història de tomballons, i la riota
del món, i el poble català, malgrat la
seua capacitat, serà un poble endarrerit.

Montrejean (H.G.)
19. III 1940

Séminaire de M. D. de Polignan

Sr. Carles Pi: Sunyer

Estimat amic:

primer de tot que tin-
quen juntament amb els vostres: amb
els catalans que són al voltant vostre
unes bones Parques fruit d'aquella en-
gruna d'alegria que els moments us
permeten.

Segon, us he d'agrair el "Christmas"
de Nadal i el bon record de les niquatges
que l'acompanyaven. Retornen-los hi
les meves lepremons.

Tercer, singularment he d'agrair-vos
el "Diàleg de les dues Verges," que he re-
but ara no fa gaire. Us en felicito tan

per l'alta inspiració com per la tendresa
de sentiment. M'estranya que la "Revista
de Catalunya" que ha publicat escrits
tan febles, no hagi trobat espai per a fer-
hi estampar el vostre tràiler, sobre tot que
en té pla a fer-hi anuncis: p. ex. n. 95 p. 61-68.
(sense volguer regatejar cap mèrit als versos
de la distingida poetessa).

En bairar a terres regades pel Garonne
vais iniciar unes converses amb algu-
nes personalitats catalanes: i encara
que no han anat les coses amb la pres-
sa que reclamaria la gravetat i urgè-

cia dels problemes catalans; amb tot du-
rant la setmana de Pasqua, espero poder
entrestir i, si no semblava altrament,
multicopiar un escrit que he redac-
tat, per tal de fer-lo conèixer als catalans
d'Europa i majorment als d'Amèrica,
per tal de prendre resolucions fonamen-
tals per a la nova vida catalana.

Prou se' que l'Estot s'interessa: no puc
fer-hi més: primer és Catalunya.

Si faia la reproducció esmentada, us en
enviaré alguns exemplars.

Em plau transmetre per mitjà vostre una
afectuosa salutació als nostres amics
residents en terres angleses (no'n s' les
adresses) a mida que tinguen ocasió
de veure'ls.

Reben una abraçada del vostre afec.

Joan Vilar Català
fise

SOLIDARIDAD ESPANOLA

8, Av. Mathurin Moreau

PARIS (19)

Toulouse le 20 Mai 1945

Monsieur,

Le Conseil de "SOLIDARITE ESPAGNOLE" a convoque les delegues des Comites Departementaux et les amities de la Republique Espagnole pour un rassemblement general qui doit se tenir a Paris, le 19 Juin prochain.

En cette occasion nous avons l'honneur de nous adresser a votre bienveillance pour vous inviter a prendre la place que votre amitie envers l'Espagne republicaine justement vous accorde dans le "Comite d'Initiative" et a vous asseoir a la tribune a la Presidence d'honneur pendant la celebration dudit acte au cours duquel on va parler du peuple espagnol victime du fascisme et de l'aide materielle et morale qu'il faut lui apporter par tous les moyens.

Avec l'espoir d'etre honore avec votre aimable acceptation, nous vous prions, Monsieur, d'agreer l'assurance de notre profonde gratitude avec laquelle nous sommes heureux de vous exprimer tout notre profond respect et attachement tres devoue.

LE PRESIDENT

Solidaridad Española

Jean Vilar Costa

Comité et Dirección

Mn Joan Vilar Costa
2.place saint Sulpice
tel.DANTon 43-02

14.xi 1946

Benvolgut amic,

em plau de trametre-us copia del document qu'aquests dies he adreçat a l'Hon.President de la Generalitat de Catalunya, referent a l'ajut que podriem potser sollicitar de l'UNESCO en ordre a refer la cultura catalana.

Amb major amplitud era un altre document tramès pel juny passat al mateix President sobre l'Associació d'Amics de Catalunya. Aquell document i la lletra adjunta que l'acompanyava deuen haver caigut al pou, puix tampoc n'he hagut resposta. Es veu qu'els homes del Govern de Catalunya no es fan amb capellans.

I puix parlo de capellans, és a dir gent d'Església, el Govern de la Generalitat fins ara no sé qu'hagi instituit cap Ponència, o comissió, per a deliberar els principis bàsics de les relacions dels catalans, representats per la Generalitat, amb l'Església. El fet religiós no es pot racionalment resoldre amb el posat de laïcisme=antidemocràcia, que tingué la Generalitat: "a Déu el qu'és de Déu, i al Cèsar el qu'és del Cèsar" amb totes les seves conseqüències lògiques per ambdues parts. Preescindir del problema religiós, catòlic (gairbé tots els catalans són catòlics, prou ho sap el Govern de la Generalitat) és pel cas nostre fer acte positiu (interpretativament) de sectarisme.

Amb l'esperança de saludar-vos ben aviat i de poder sentir-vos es diu
amic vostre

cordialment

Joan Vilar Costa